

Бо є усе ж

Володимир Даник

Хтось міг би жити і притишено,
Не вибираючи слова,
Але усе ж уперто пишемо
Гумористичне щось, бува!
Даремно... ні, не пустословити!
Коли розквітне творча мить.
Бо рідною, дзвінкою мовою —
Про те, що мучить і болить!
І хоч покрите небо хмарами,
І день здається нам сумним,
А можна і таке ушкварити,
Що там... і блискавка, і грім!
Життя чи привід... щоб сміятися?!
А все ж приперчуємо зміст,
Бо є усе ж високість статусу —
Так, український гуморист!